

KOŚCIEN (2) *sb m*

kościęń (1), **kościęń** *a.*kościęń (1);kościęń *Mącz*;kościęń *a.*kościęń *BielŻyw*.

o oraz *e* jasne (*Cn e* pochylone).

sg *A*kościęń (2). ◊ [*I*kosn(e)m. ◊ *pl A*kosny.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Laska, kij, kostur; scipio Mącz, Cn; bacillum Cn (2)* : do rodziny wrocił, w postaci pielgrzymkiej mając możny,kościęń á brodę długą *BielŻyw* 132; [płom sie oganiakościęń. *KorczRozm G*].

Wyrażenie: »słoniowykościęń« = laska z gałką ze słoniowejkości; scipio eburneus Mącz (1): Incutero Scipionem Eburneum in caput alterius, Słoniowykościęń komu w łep wlepić/ álbokościęńem przez łep vderzić. Mącz 339b.

2. [*Prawdopodobnie kolec: [jeżokraby]kościęń [ośzny FalZioł IV 34a] miałto nog máią/ á gębę w pońrzodku ciáłá/ [...] miałto zębów máią nieiákiekościęń [ośzny FalZioł IV 34a] w gębie SienHerb [316]b.*] [*Cf KOSM SienHerb M#.*]

Synonimy: 1. kij, kostur, laska; 2. ościęń.

Cf KOŚCIAN

AKtt